

एषणम्,	एषणम्,	एषिषिषणम् ;
¹ एषित्वा,	एषयित्वा,	एषिषिषित्वा ;
प्रेष्य,	प्रेष्य,	समेषिषिष्य ;
एषम् २, }	एषम् २, }	एषिषिषम् २ ; }
एषित्वा २, }	एषयित्वा २, }	एषिषिषित्वा २. }

(75) “इष इच्छायाम्” (VI-तुदादि:-1351-सक. सेट्. पर.) (अ)

‘इष्णात्याभीक्ष्ये, इच्छायां इच्छेद्, गत्यर्थ इष्यति ।’ (168 श्लो) इति देवः ।

एषकः-षिका, ²एषिषिषकः-षिका ; एष्टव्यम् } ;

³एष्टा-ष्टी, ⁴एषिता-त्री ; एषितव्यम् } (81)

⁵इच्छन्-^Bन्ती-ती ; एषणीयम् ;

एषिष्यन्-न्ती-ती ; एष्यम् ;

⁶इष्ट-इष्ट-इषौ-इषः ; ईषदेषः-दुरेषः-स्वेषः ;

⁷इष्टः-ष्टम्-ष्टवान् ; इष्यमाणः ; (82) (83)

इषः, एषः, एषिषिषुः, } एषः ;

⁷इच्छुः^C ; ⁸शरणैषी^D } एष्टुम्—एषितुम् ;

1. ‘न क्त्वा सेट्’ (1-2-18) इति क्त्वनिषेधाद्गुणः ।

(अ) केचिदमुं धातुमुदितं पठन्ति । तत्फलं तु क्त्वायामिड्विकल्प इति वक्तव्यम् ।
‘इषेस्तकारे इयन्प्रत्ययात् प्रतिषेधो वक्तव्य’ इति भाष्यात् तकारादावर्धाधातुके
इड्विकल्पः सिद्ध एवेत्यत उदितत्वस्य फलं न ।

2. सनि, णौ च पूर्वोक्तेषु (74) धातुवद्रूपाणि हेयानि ।

3. ‘तीषसह—’ (7-2-48) इति तादेरार्धधातुकस्य इड्विकल्पः ।

4. ‘इषगमियमां छः’ (7-3-77) इति शे परे छकार आदेशः ।

5. ‘झलां जशोऽन्ते’ (8-2-39) इति जश्त्वम् । चत्वंविकल्पः ।

6. ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इतीगणषेधः ।

7. ‘विन्दुरिच्छुः’ (3-2-169) इति तच्छीलादिषु उप्रत्ययः छकारश्च निपातितः ।

8. ‘सुप्यजातौ—’ (3-2-78) इति णिनिः ।

A. ‘एष्टारमेषिता संख्ये सोढारं सहिता भृशम् ।’ भ. का. 9-31.

B. “मुरादिबन्धुः क्षुरघोरचेताः पुरन् खलानां जनजीववर्ही । कंसः स्थितो यत्र ततई
लोकं स्तृढामरस्तृढकरानभीच्छन् ॥” धा. का. 2-77.

C. ‘इच्छुः प्रसादं प्रणमन् सुमीवः प्रावदन् नृपम् ॥’ भ. का. 7-24.

D. ‘अध्यासितं श्रिया ब्राह्मया शरण्यं शरणैषिणाम् ॥’ भ. का. 4-4.